

GALERIJA FORUM

GF

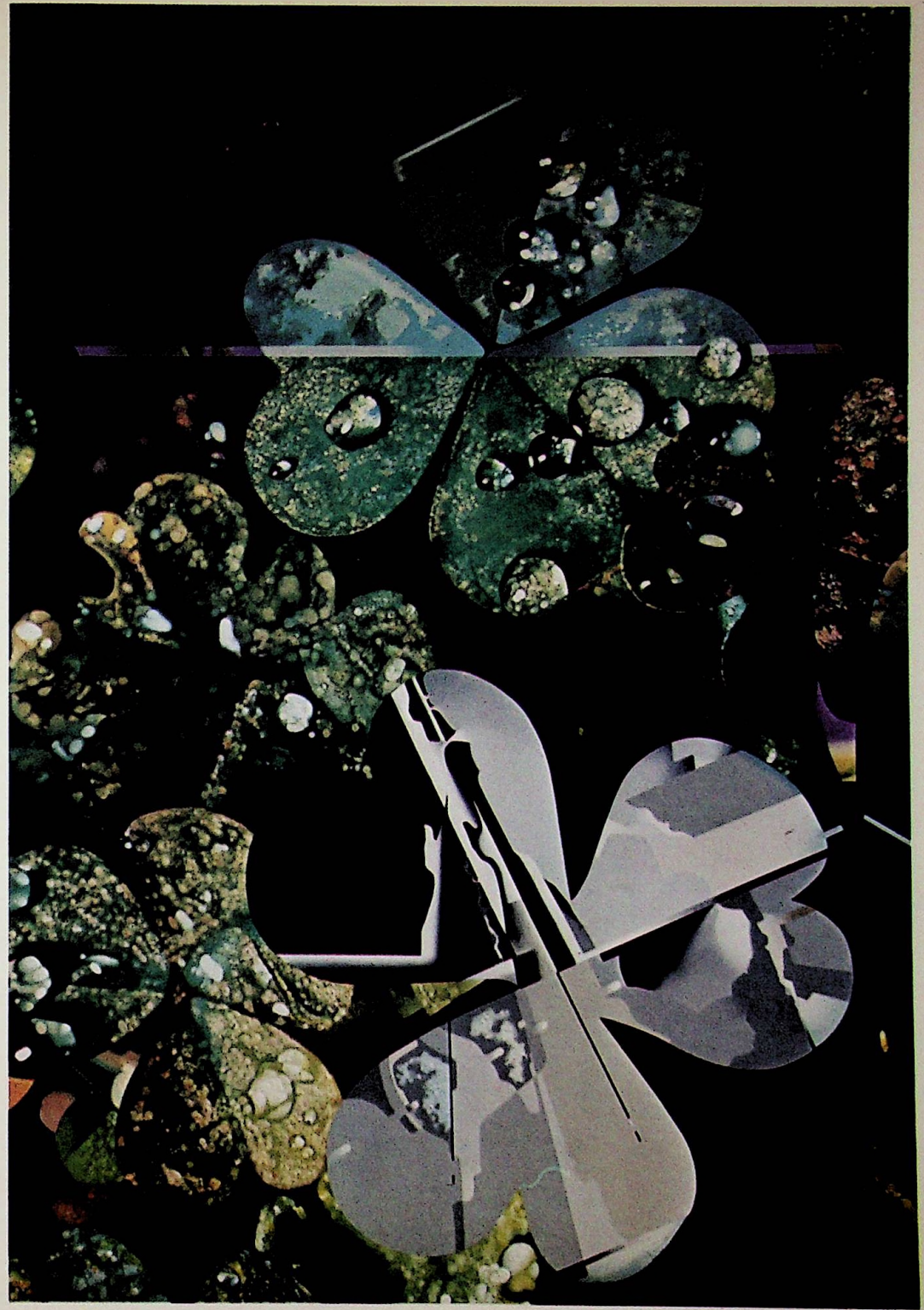
FRIŠČIĆ

GALERIJA FORUM
CENTRA ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA

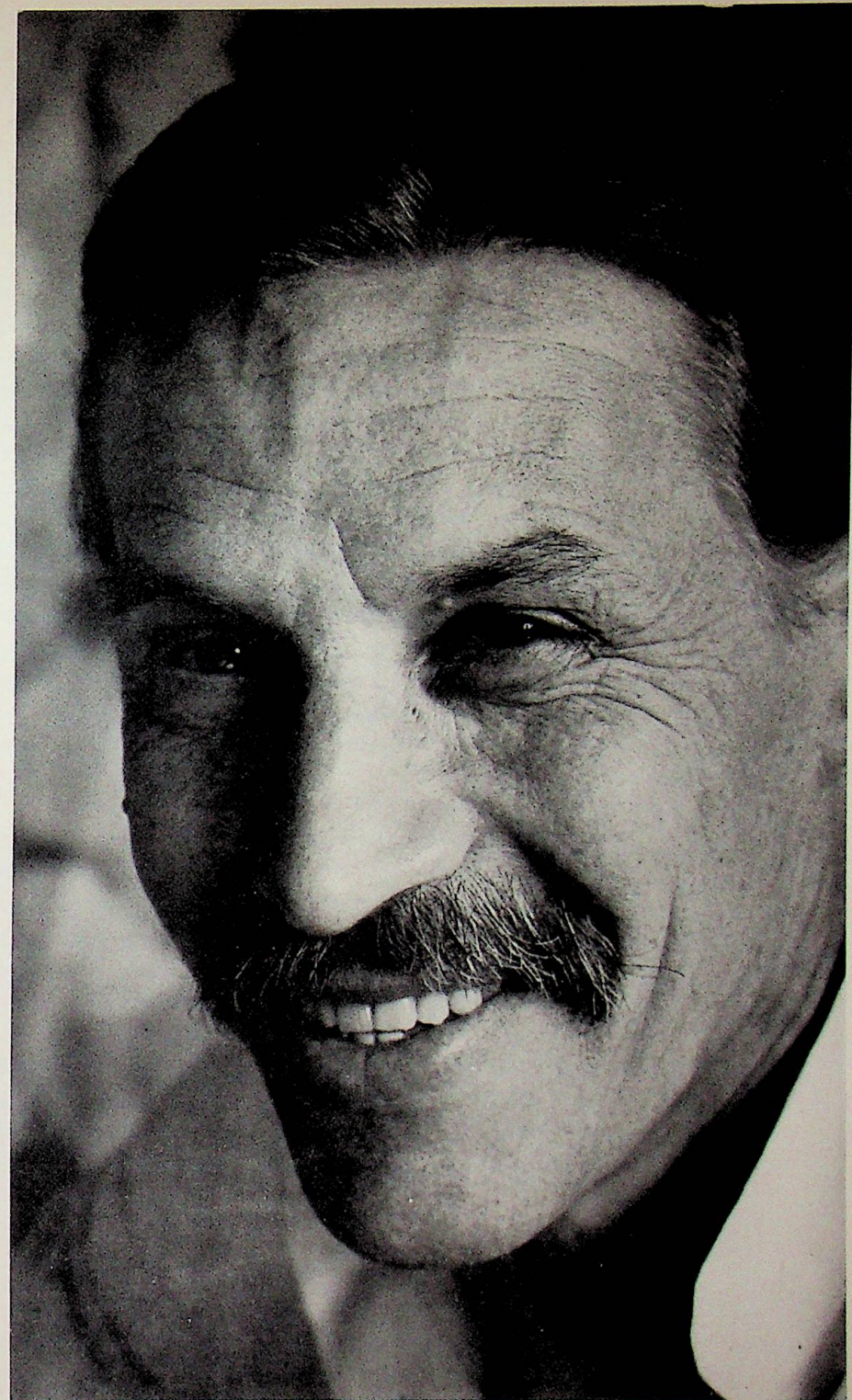
EKO FLOREUS

ZAGREB · NIKOLE TESLE 16

29. X – 17. XI 1981.

ARISTO

PREDGOVOR

Sredinom sedamdesetih godina Friščić je započeo ciklus ekološke tematike koji je izrastao iz dotadašnje slikarove zaokupljenosti mitologijom suvremenog ambijentalnog života. Fotografskom oštrinom Friščić je bilježio karakteristične scene otuđenosti i praznine našeg vremena. Akumulacija s jedne, zasićenost i odbačenost s druge strane — zavisni su polovi nezaustavljive progresije kojom progovara apsurd. On se kod Friščića uspostavio u pejzažu otpada, u besmislu nefunkcionalne mehanike, u niveliranju vrijednosti i sužavanju prirodnih vizura svijeta. Slika pejzaža zakrčenog gigantskim gomilanjem crjevastih aglomerata čije je nekontrolirano bujanje prekrilo gotovo čitavu stvarnost izjednačivši se s njom, izazvala je svojim apokaliptičkim tembrom onaj prijelomni trenutak kada — da parafraziramo Franca Russolija — svaki čovjek, a posebno umjetnik, polazeći od novih činjenica preispituje svoje odnose sa stvarnošću u svakom od njezinih vidova: prirodnom, idejnom, društvenom i dr. To preispitivanje dovelo je Friščića do prirodne jezgre svijeta i slutnje drugačijih oblika života.

Floralni elemenat svojom je ljepotom, čudesnošću i bogatstvom značio za Friščića više od optički ugodnog motiva. Bilo je to otkriće prirodnog oblika života, novog modela postojanja, nekog gauguinovskog raja na pragu vlastita svijeta — otkriće koje je djelovalo sugestivnim ritmom kružnog toka gotovo mitske energije života. Prve slike novoga duha (Rast I i Rast II) nastale su 1979. godine i na njima cvjetni pokrov osvaja i zagrcne površinu vizualnom izravnošću gotovo publicitarne prezentacije (hipertrofirani oblici, perfekcionizam izvedbe, objektivitet pogleda). Zamijenivši tako metaforičku analizu i vivisekciju neuralgičnih točaka stvarnosti slikanjem floralnih asamblaža, Friščić je pokrenuo novi mehanizam djelovanja. Ne

radi se više o podudarnosti slike i života, već pretpostavljanju mogućeg stvarnom. Tako je ostvaren onaj potrebiti naboj djela koji pokreće gledaoca u sudaru i odvajanju idealiteta slike od realiteta života. Pretvorivši motiv u simbol, Friščić ga je učinio nosiocem i tumačem određene eko-ideologije u kojoj se očitava ljudska težnja za harmonijom prirode i ljudskog svijeta.

Plima organskog bujanja i rasta na novim Frišćićevim slikama, u kojoj se manifestira sam princip stvaranja, svoju rezonanciju nalazi u svim područjima života i aspektima postojanja. Spontano slikajući vizionarske pejzaže „koji dišu ritmom prirode“, Friščić traži put povratka izvornom zavičaju čovjeka. Kolokvijalnoj leksici daje nova značenja otkrivajući tajnoviti prostor zgusnutog iskustva koji čuva prošlost i nadahnjuje sadašnjost. Neka irealna svjetlost iluminira prostor i prožima oblike postajući jedinstveni medij novog doživljaja stvarnosti. Pretpostavljajući, tako, imaginarno stvarnom i opredijelivši se za simbolički jezik cvijeća i „heraldiku duševnih stanja“, Friščić se odjednom našao u području novog simbolizma. Tako se u okviru njegova djela zbio nenadan obrat jednostavnom vizualizacijom unutarnjeg horizonta, kad žudnja za apsolutnim rađa poetske slike u kojima otkrivamo „najviši trenutak objave odnosa spoznaje i egzistencije“.

Promjena ikonografskog i simbolskog sloja stvari nije narušila predašnju Frišćićevu koncepciju slike kao plošne projekcije višestrukih aspekata nekog događaja koji se međusobno podržavaju i objašnjavaju. Morfološka preciznost (uvijek u nekom aseptičkom laboratorijskom uzorku) ostala je i nadalje njegova osobina. Ne mijenjajući, dakle, zakone i strukturalnu osnovu rada, Friščić ih je stavio

u funkciju nove vizije koja nesklad stvarnosti kompenzira skladom projekta.

Sve češće se služi tehnikom *trompe l'oeil*-a i postepenim uključivanjem treće dimenzije kao prostorno-vremenske koordinate ili nove mogućnosti izraza slojevitosti pojava i doživljaja.

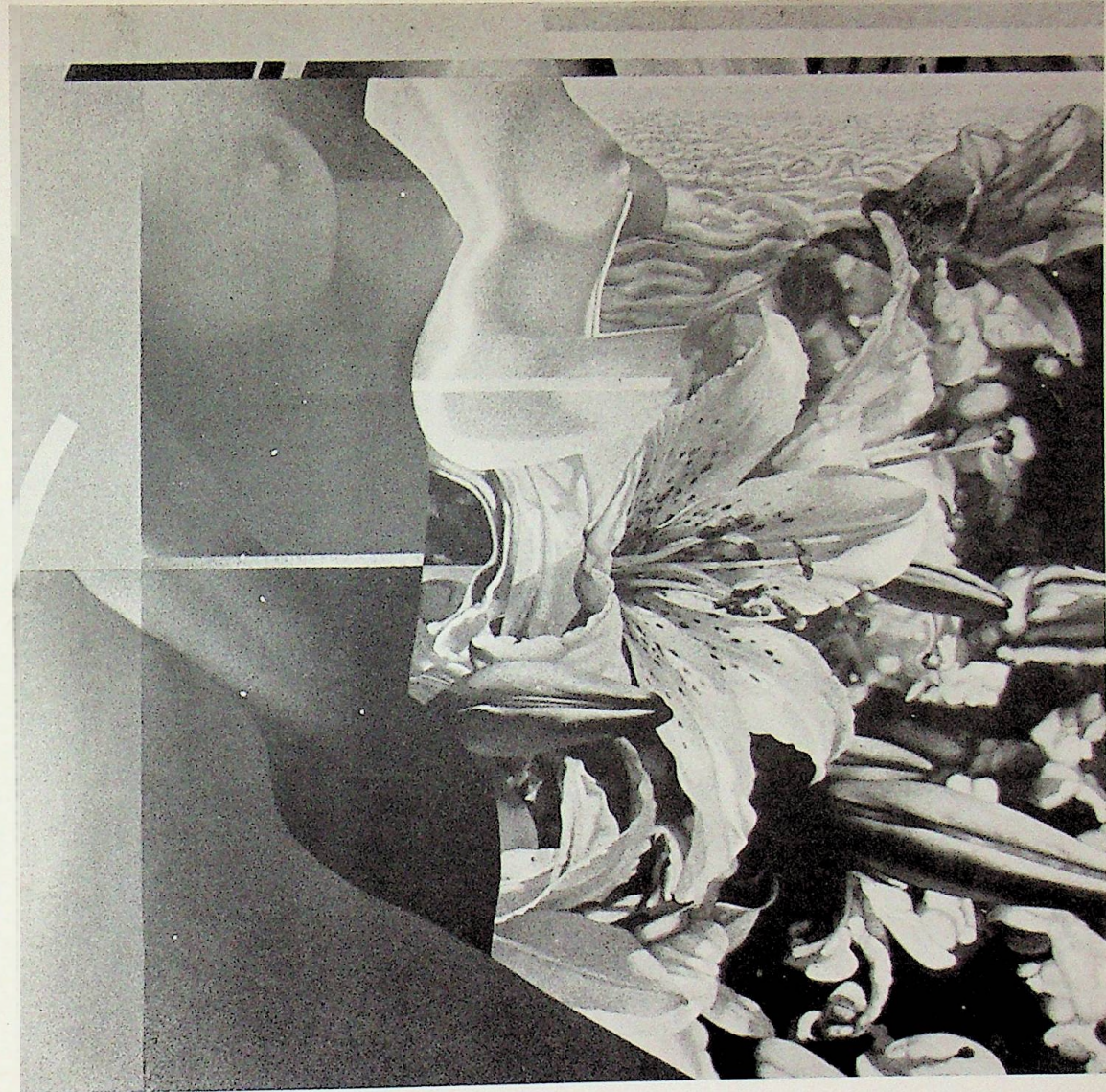
U genezi Frišćićeva izraza sadašnji je trenutak značajan po velikom udjelu subjektivnog iskustva, njegovim prvenstvom i pretpostavljanjem onome objektivnom. Za razliku od ranijeg preciznog slikanja lica svijeta u njegovoj „apsolutnoj osamljenosti“, izvan svakog metafizičkog konteksta, danas Frišćićeva platna isijavaju naglašenim panteističkim duhom. Postulirajući prirodu kao temeljni princip života i ljepotu kao „*fromu istine*“, svojim *eko-floreusima* Friščić je potražio mogući izlaz iz košmara svakidašnjice, učvršćen u izvjesnosti unutarnjeg obzora kojim gradi onaj vanjski po mjeri čovjeka.

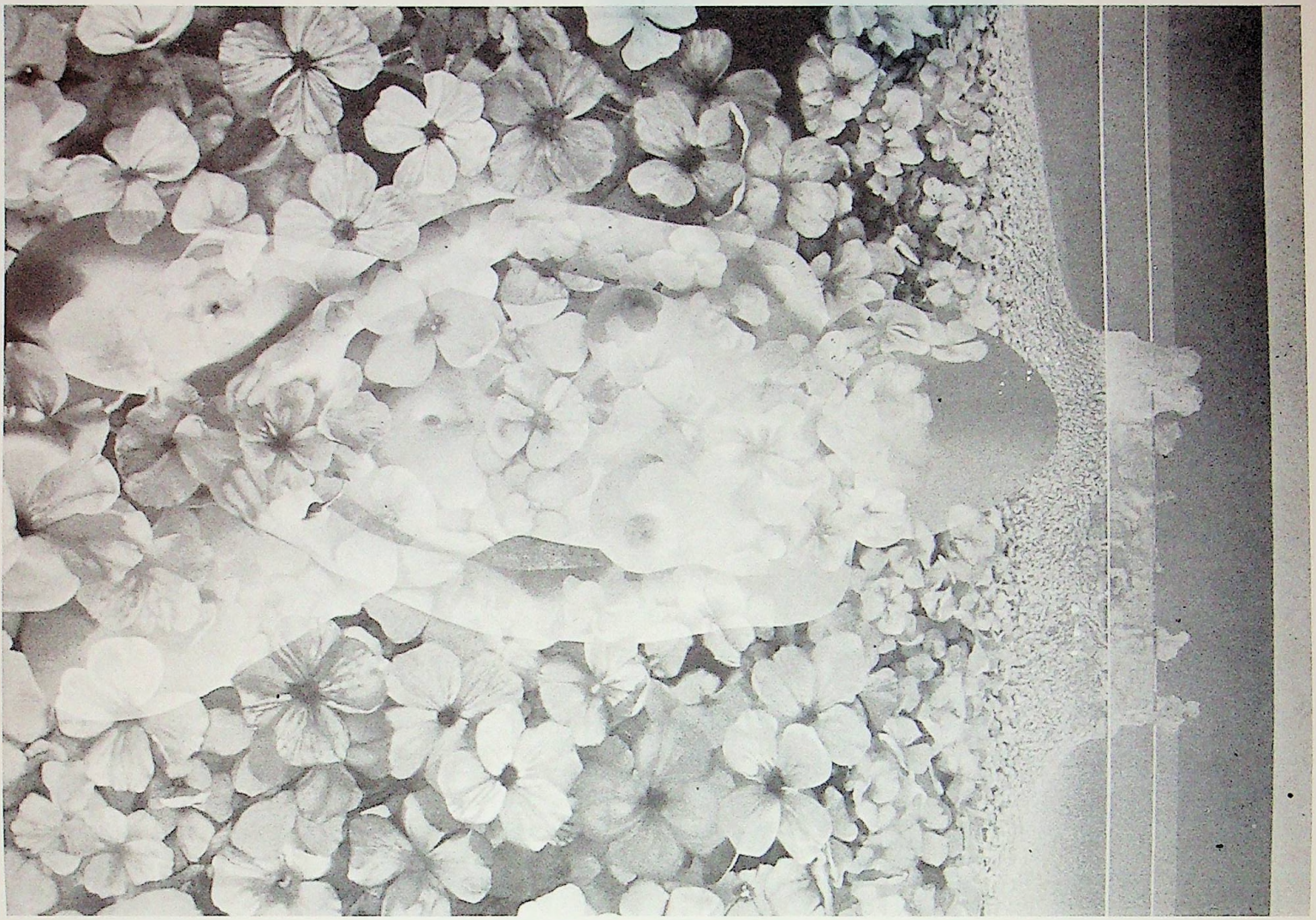
MLADENKA ŠOLMAN

POPIS IZLOŽENIH RADOVA – CATALOGUE

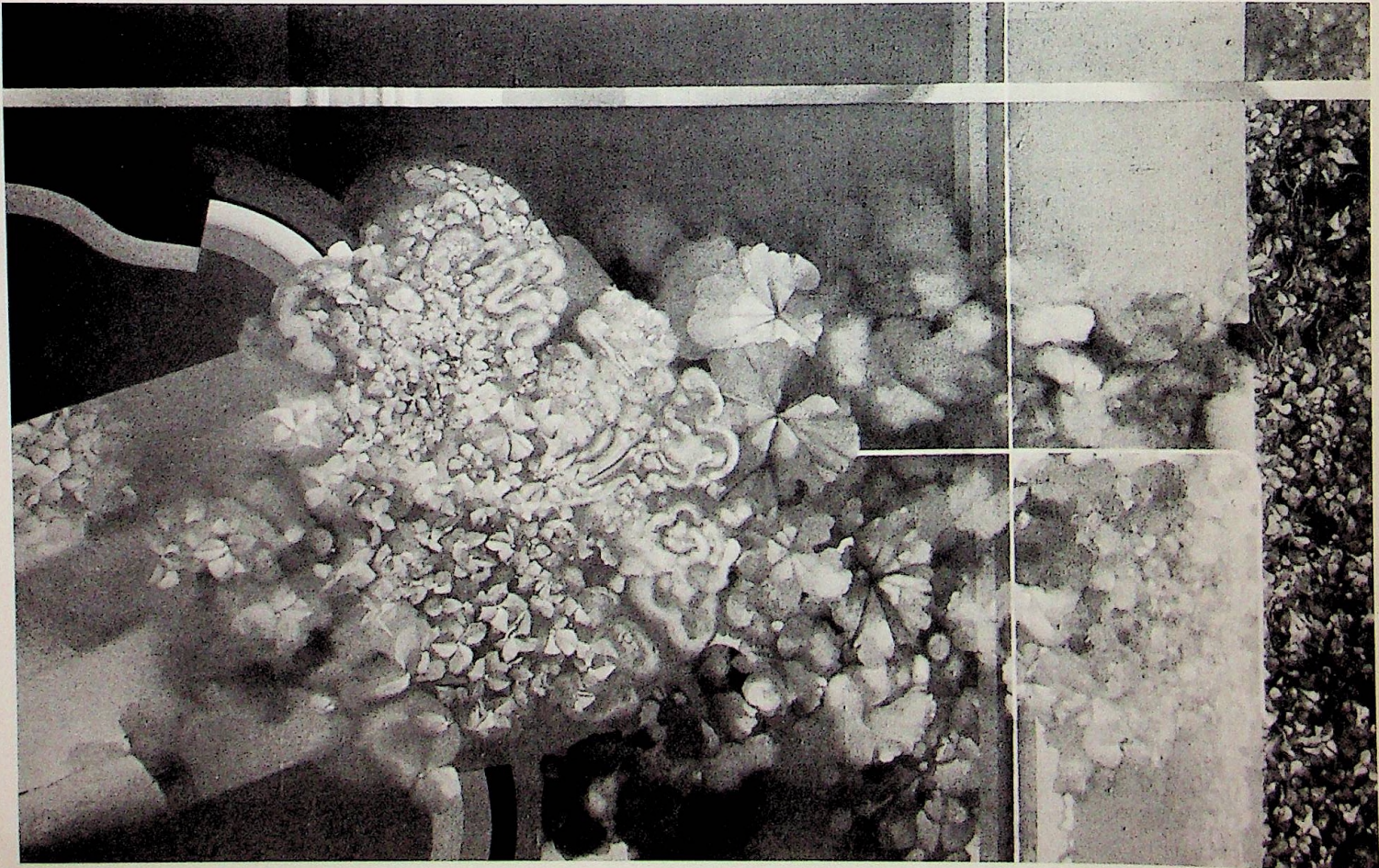
1. EKO FLOREUS	1979	ulje	180 x 140 cm
2. EKO FLOREUS I	1979	ulje	200 x 140 cm
3. EKO FLOREUS II	1980	ulje	200 x 140 cm
4. EKO FLOREUS III	1980	ulje	54,5 x 45,5 cm
5. EKO FLOREUS IV	1980	ulje	46 x 38 cm
6. EKO FLOREUS V	1981	ulje	130 x 90 cm
7. EKO FLOREUS VI	1981	komb. teh.	46 x 38 cm
8. EKO FLOREUS VII	1981	ulje	140 x 140 cm
9. EKO FLOREUS VIII	1981	komb. teh.	140 x 140 cm
10. EKO FLOREUS IX	1981	ulje	140 x 140 cm
11. EKO FLOREUS X	1981	ulje	140 x 140 cm
12. EKO FLOREUS XI	1981	ulje	200 x 140 cm
13. EKO FLOREUS XII	1981	ulje	70 x 50 cm
14. EKO FLOREUS XIII	1981	ulje	200 x 140 cm
15. EKO FLOREUS XIV	1981	ulje	46 x 38 cm
16. EKO FLOREUS XV	1981	ulje	54,5 x 45,5 cm

EKO FLOREUS II — 1980.

EKO FLOREUS V — 1981.

PREFACE

Dans la moitié des années soixante-dix, Frišćić a commencé à peindre un cycle au thème écologique sorti de préoccupations antérieures auxquelles on pourrait appliquer les termes de mythologie de l'environnement contemporain. Avec une netteté photographique, Frišćić a noté les scènes les plus caractéristiques d'aliénation et de vacuité de notre temps. L'accumulation d'une part, la saturation et les rejets d'autre part, tels sont les pôles interdépendants d'une progression irresistible qui n'est que l'expression de l'absurde. Chez Frišćić cet absurde se matérialise dans un paysage de déchets, dans le non-sens d'une mécanique détruite, dans le nivellement des valeurs et l'appauvrissement des dimensions naturelles du monde. Le paysage qu'il représente obstrué par des conglomerats de tubes géants dont la multiplication incontrôlée recouvre la réalité, prenant la même importance qu'elle, par son timbre apocalyptique, représente le moment de la rupture. En paraphrasant Franco Russoli, nous préciserions: c'est le moment où chaque être, et l'artiste tout particulièrement, partant de faits nouveaux remet en question ses rapports avec la réalité sous chacun de ses aspects: naturel, idéologique, social etc. Cette remise en question a porté Frišćić jusqu'au noyau naturel du monde et lui a fait pressentir d'autres formes de vie.

Pour Frišćić, l'élément floral, par sa beauté, son étrangeté et sa richesse a été plus qu'un motif visuellement agréable. Ce fut la découverte d'une forme de vie naturelle, d'un nouveau modèle d'existence, d'une sorte de paradis à la Gauguin au seuil de son propre monde — qui l'ont frappé par le rythme suggestif du mouvement circulaire d'une énergie presque mythique de la vie. Les premiers tableaux de ce genre (Croissance I et Croissance II) ont fait leur apparition en 1979. La couverture florale y conquiert et inonde la surface d'une force visuelle presque publicitaire (formes hypertrophiées, perfection de l'exécution, objectivité du regard). Echangeant ainsi l'analyse métaphorique et la vivisection des points névralgiques de la vie contre la peinture d'ensembles floraux, Frišćić a mis en marche un nouveau mécanisme d'influence. Il ne s'agit plus ici de coïncidence entre le tableau et la vie, mais de la suprématie du possible sur le réel.

C'est ainsi que se réalise la tension nécessaire à l'œuvre qui agit sur l'observateur par le choc entre l'idéal du tableau et la réalité de la vie. En transformant le motif en symbole, Frišćić en fait l'interprète d'une certaine éco-idéologie où le désir des hommes d'établir enfin l'harmonie entre la nature et lui-même est mis en évidence.

La marée de l'exubérance et de la croissance organiques où se manifeste le principe de création lui-même, trouve sa résonance dans tous les domaines de la vie et tous les aspects de l'existence. Peignant spontanément des paysages visionnaires „qui respirent au rythme de la nature”, Frišćić cherche le chemin qui le mènerait au monde originel de l'homme. Au langage ordinaire, il donne un sens nouveau ouvrant ainsi l'espace secret d'une expérience concentrée qui sauvegarde le passé et anime le présent. Une lumière irréaliste illumine l'espace et imprègne les formes devenant ainsi le média unique grâce auquel l'expérience est renouvelée. Donnant le pas à l'imaginaire sur le réel et choisissant le langage symbolique des fleurs et à „l'héraldique des états d'âme”, Frišćić s'est retrouvé à l'intérieur d'un nouveau symbolisme. Ainsi s'est opéré ce retournement soudain à l'intérieur de son œuvre par la simple expression de son horizon intérieur car le désir de l'absolu a fait naître des images poétiques où nous découvrons „le moment sublime de la proclamation du rapport de la connaissance et de l'existence”.

Le changement de la couche iconographique et symbolique des choses n'a pas modifié la conception antérieure du tableau en tant que projection unidimensionnelle d'un événement aux aspects multiples qui se soutiennent et s'expliquent réciproquement. La précision morphologique (comme un échantillon de laboratoire aseptisé) continue d'être sa particularité. N'ayant donc pas changé les lois et la base structurelle de son travail, Frišćić les a subordonnées à cette nouvelle vision qui compense la dissonance de la réalité par l'harmonie du projet.

Il utilise de plus en plus la technique du trompe l'œil et intègre la profondeur comme coordonnée spatio-temporelle ou nouvelle possibilité de l'expression

de la multiplicité des phénomènes et des émotions. Dans l'oeuvre de Friščić, ce moment qui se caractérise par la présence de l'expérience subjective et sa suprématie sur l'expérience objective, est très significatif. Alors qu'il exécutait des tableaux précis de la face du monde dans „sa solitude absolue”, en dehors de tout contexte métaphysique, les toiles de Friščić irradient aujourd'hui un esprit panthéiste très prononcé. Postulant la nature comme principe fondamental de la vie et la beauté comme „la forme de la vérité”, Friščić avec ses éco-florej, a tenté de trouver une issue au cauchemar quotidien, et, portant en lui la certitude de cet horizon intérieur, il essaie de construire un monde à la mesure de l'homme.

MLADENKA ŠOLMAN

IVO FRIŠČIĆ rođen je 8. XII 1937. god. u Velikom Korenovu kraj Bjelovara. Osnovnu školu polazio je u Bjelovaru. Učiteljsku školu završio je u Križevcima. Godine 1965. diplomirao je na slikarskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Studij nastavlja na grafičkoj specijalki prof. M. Detonija i A. Kinerta pri ALU Zagreb. Godine 1968. ulazi kao suradnik u Majstorsku radionicu prof. K. Hegedušića. Stanovito je vrijeme radio kao tehnički urednik u izdavačkom poduzeću „Naprijed” u Zagrebu, a od 1973. god. radi u svojstvu asistenta na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti, gdje je sada docent. Živi i radi u Zagrebu (Adamičeva 11, tel. 689-693).

BIOGRAFIJA

IVO FRIŠČIĆ est né le 8. XII. 1937 à Veliko Korenovo près de Bjelovar. Il a fréquenté l'école élémentaire de Bjelovar. Il a achevé l'école normale d'instituteurs à Križevci. En 1965, il passe son diplôme à la section picturale de l'Académie des Beaux-Arts de Zagreb. Il continue ses études à l'école spéciale de gravure dans la classe de M. Detoni et A. Kinert dans le cadre de l'Académie des Beaux-Arts de Zagreb. En 1968, il est l'un des membres de l'Atelier de Maître de K. Hegedušić. Il travaille durant un certain temps comme rédacteur technique dans la maison d'édition „Naprijed” à Zagreb. Depuis 1973, il est assistant et maintenant chargé de cours de peinture à l'Académie des Beaux-Arts de Zagreb. Vit et travaille à Zagreb (Adamičeva 11, tel. 689-693).

BIOGRAPHIE

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1954. BJELOVAR – Dom JNA
 1957. KRIŽEVCI – Gradski muzej Križevci
 1958. KRIŽEVCI – Dom JNA
 1961. BJELOVAR – Gradski muzej Bjelovar
 KRIŽEVCI – Omladinski dom
 1970. BJELOVAR – Gradski muzej
 1972. BEOGRAD – Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta
 ZAGREB – Galerija Dubrava (Prodor crte – crteži)
 ZAGREB – Galerija Lotrščak (Sile prostora – pasteli)
 ZAGREB – Galerija Forum
 KRIŽEVCI – Dom kulture
 1973. LJUBLJANA – Mestna galerija
 NOVI SAD – Mali likovni salon
 ZAGREB – Galerija OK Jabuka
 ZAGREB – Galerija Lotrščak (Mapa serigrafija)
 1974. BRDOVEC – Zavičajni muzej Brdovec
 SPLIT – Galerija umjetnina
 DUBROVNIK – Umjetnička galerija
 GROŽNJAN – Galerija M
 ZAGREB – Studio galerije Forum
 ZAGREB – Knjižara Mladost (Izložba opreme knjiga)
 1975. RIJEKA – Galerija Gradine Trsat
 BJELOVAR – Gradski muzej
 HVAR – Galerija „Na bankete“ („EKO“ – crteži)
 KARLOVAC – Zorin dom
 TORINO – Galleria internazionale Eskenaziarte
 1976. ZAGREB – Galerija Lotrščak
 1977. ZAGREB – Galerija Forum
 ZAGREB – Salon Slovenijales
 1978. ZAGREB – Galerija Dubrava („EKO“ – mapa bakropisa)
 ZAGREB – Galerija Izlog
 ZAGREB – Galerija Prozori
 RIM – Galleria d'Arte Trifalco
 1979. NOVA GRADIŠKA – Galerija Kerdić
 ZADAR – Galerija umjetnina narodnog muzeja Zadar
 IMOTSKI – Imotska sila
 RIM – Galleria d'Arte Fontana
 1981. SUBOTICA – Salon likovni susret Subotica
 ZRENJANIN –
 ZAGREB – Galerija Forum

EXPOSITIONS PERSONNELLES

1977.

Pariz (Musee Postal), Chateaurux (Palis des Congres de Belle – Isle), La jeune gravure Contemporaine Pordenone, Opere d'Arte per il Friuli (Sigittaria)
 Osijek (Galerija likovnih umjetnosti), Zagreb (Galerija (Galerija Karas), Auto-portret u novijem hrvatskom slikarstvu
 Beograd (Umjetnički paviljon – Cvijeta Zuzorić)
 Zagreb (Galerija Karas), Aktualnosti u hrvatskoj likovnoj umjetnosti, Ljubljana (Mestna galerija), Maribor (Razstavní salon Rotovž), Kranj (Gorenjski muzej), Dubrovnik (Umjetnička galerija), Novi Sad (Galerija savremene likovne umetnosti), Izložba grupe Junij – JUNIJ 77, Gospić, Zadar, Otočac, Rijeka, Bihać, Split, Zenica, Osijek, Zagreb, Beograd, – XII Lički likovni anale, Zagreb, VI zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža (Kabinet grafike JAZU)
 Ljubljana, 12 međunarodni grafični bienale (Moderna galerija)
 Mainz, Moderne Kunst in Kroatien Moderne galerije (Rathaus)
 Beograd, V beogradski trijenale jugoslavenske likovne umetnosti (Umjetnički paviljon – Cvijeta Zuzorić)
 Wien (Wiener Secession), Linz (Neue Galerie der Stadt Linz Wolfgang – Gurlitt – Museum), 3. Wiener Graphikbiennale
 Athene, Suvremena jugoslavenska umjetnost (Pinakoteka)
 Zadar, 9. plavi salon (Moderna galerija narodnog muzeja)
 Bjelovar, Izložba 13 + 14 (Gradski muzej)
 Arandelovac, Mermer i zvuci – izložba 6 x 6 (Izložbeni paviljon Knjaz Miloš)
 Zagreb, Kritičari odabiru (Galerija Karas)
 New Delhi, VII međunarodna izložba suvremene umjetnosti

1978.

Beograd, Likovna jesen Sombor (Salon muzeja savremene umetnosti)
 Zagreb, Izbor novije grafike iz Zbirke Biškupić (Galerija Zagreb)
 Madrid (Palacio Velazquez), Barcelona (Fundacio Joan Miro), Arte Jugoslavo contemporaneo
 Koprivnica, Likovne zbirke Gradski muzeji Bjelovar i Križevci, (Galerija Koprivnica)
 Kyoto, A Small „Now Drawing is... International Exhibition (Imabashi Gallery)
 Zagreb, X zagrebačka izložba jugoslavenske grafike (Kabinet grafike JAZU)
 Rijeka, VI međunarodna izložba originalnog crteža (Moderna galerija)
 Frechen, 5. internationale Graphik biennale (Kolpingsaaes)
 Sombor, XVIII likovna jesen – VI trijenale savremenog jugoslavenskog crteža
 Ljubljana (Moderna galerija), Sarajevo (Collegium Artisticum)
 Izložba grupe Junij – JUNIJ 78
 Zagreb, XIII zagrebački salon (Umjetnički paviljon)
 Zagreb, Izložba crteža i skica (Galerija Karas)
 Firenze, VI biennale Internazionale della Grafica d'Arte
 Beograd (Umjetnički paviljon – Cvijeta Zuzorić), Sarajevo (Collegium artistikum), Umjetnost u Jugoslaviji 1970–78.
 Venezia, XXXIX biennale di Venezia
 Skoplje, Od prirode prema umjetnosti i od umjetnosti prema prirodi – Jugoslavensko učešće na XXXIX bienalu u Veneciji

SKUPNE IZLOŽBE

EXPOSITIONS COLLECTIVES

1979.

Nakagyoku Kyoto, A Small International „Now Drawing is... Mail Art Exhibition by Kwak Duck Jun (Gallery Marronnier)
Split, III bijenale suvremene hrvatske grafike
Zagreb, VII zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža (Kab. gr.)
Tuzla, IV izložba jugoslavenskog portreta (Galerija jugoslavenskog portreta)
Dubrovnik, Novi oblici figuracije (Umjetnička galerija)
Kluž – Rumunija, Vidovi savremenog slikarstva i grafike iz Jugoslavije
Cittadella, III bijenale italijanske grafike
Poreč, XIX Annale, Rukopis nadrealnog – čovjek i stroj (Istarska sabornica)
Novi Sad, 68 portreta Galerije jugoslavenskog portreta Tuzla
Rabat – Maroko, Jugoslavenska grafika iz Zbirke Biškupić
Carigrad, Izložba jugoslavenske grafike u Africi
Aleksandrija, XIII mediteranski bijenale (Musee des Beaux-Arts et Centre Culturel)
Zagreb, Likovna nagrada INE 79 (Moderna galerija) Ljubljana, 13. međunarodni grafički bijenale (Moderna galerija)
Zagreb, Grafika što je to? (Galerija Ulrich)
Lisabon, Porto, Evori – Portugal, Izložba suvremene jugoslavenske umjetnosti (Fundacio Gulbenkion)
Norwich (Sainsbury centre for visual at the University of East Anglia), Dublin (Municipal Gallery), Kilkeny – Irska (Kilkeny Art Gallery), Izložba suvremene jugoslavenske umjetnosti
Sarajevo, 13. međunarodni bijenale grafike iz Ljubljane (Collegium Artisticum)
Drinovci, Portreti književnika
Zagreb, Galerija Izlog 1974–1979.

1980.

Ljubljana (Mestna galerija), Zagreb (Galerija Karas), „Listovi“
Poreč, XX Annale, Tendencija suvremenog pejzaža (Istarska sabornica)
Novi Sad, Crtež izazov slici (Galerija RV „Radivoj Čirpanov“)
Osijek, I memorijal Ive Kerdića – Trijenale hrvatskog medaljarstva i male plastike
Maribor, I jugoslavenski trijenale Ekologija – umjetnost (Razstavni salon Rotovž)
Cetinje, 14. izložba Likovnog salona 13 novembar (Vladin dom)
London, Suvremena jugoslavenska umjetnost (Mall Gallery)
Manchester (Grosvenor Gallery) Manchester (Polytechnic), Harleum – Nizozemska (Fraus Halsmuseum), Suvremena jugoslavenska umjetnost
Zagreb, Izložba članova Galerije Forum (Galerija Forum), Peking (China Art Gallery – Cun Kuo Me se Kuen), Jinan, Tsinan (Shantung Provincial Art Gallery – Sentung Sen Me Su Kuen)
Nanking, Chiansu Provincial Art Gallery (Jiangsu sen Me Su Kuen)

NAGRADE
PRIX

1969. ZAGREB, Nagrada za slikarstvo, II salon mladih
1971. RIJEKA, Nagrada za slikarstvo, VI biennale mladih
ZAGREB, Nagrada SKOJ-a za slikarstvo, IV salon mladih
1972. BEOGRAD, Nagrada za opremu knjige, XII međunarodni sajam knjiga u Beogradu
1974. RIJEKA, Nagrada za crtež, IV međunarodne izložbe originalnog crteža
1975. ZAGREB, Nagrada „Josip Račić“, NIP Vjesnik za 1974. godinu
ZAGREB, Nagrada Moderne galerije Novi Sad, V zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža
TUZLA, Otkupna nagrada na III izložbi jugoslavenskog portreta
SOMBOR, Nagrada Zajednice kulture AP Vojvodine – Novi Sad, V trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža
1976. ZAGREB, Nagrada Muzeja suvremene umetnosti Beograd, IX zagrebačka izložba jugoslavenske grafike
SPLIT, III nagrada za grafiku, II bijenale hrvatske grafike
1977. ZAGREB, Otkupna nagrada RSIZ SR Hrvatske, VI zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža
ARANĐELOVAC, Plaketa Mermer i zvuci
GOSPIĆ, Otkupna nagrada XII Likanala
1978. ZAGREB, Premija Fonda Moša Pijade, X zagrebačka izložba jugoslavenske grafike
1980. ALEKSANDRIJA, Prva nagrada za slikarstvo, XIII mediteranski bienale u Aleksandriji
CETINJE, Nagrada Likovnog salona „13 novembar“

ČLANOVI GALERIJE FORUM • MEMBRES DE LA GALERIE FORUM

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ

FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
GORANKA MURTIĆ-VRUS
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETOMIĆ

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU DO SADA • EXPOSITIONS DANS LA GALERIE FORUM

FERDINAND KULMER, GIUSEPPE ZIGAINA, LAZAR VOZAREVIĆ, JOAN MIRO, NIKOLA REISER, EDO MURTIĆ, IVAN LOVRENČIĆ, ZLATKO PRICA, IVO ŠEBALJ, VASKO LIPOVAC, ANTE KUDUZ, ŠIME PERIĆ, ACHILLE PERILLI, OTON POSTRUŽNIK, EMILIO VEDOVA, FRANO ŠIMUNOVIĆ, KSENIJA KANTOCI, STEVO BINIČKI, NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ, RICHARD MORTENSEN, IVO FRIŠČIĆ, VIRGILIJE NEVJEŠTIĆ, MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ, LOJZE SPACAL, TONI BENETTON, BOŠKO PETROVIĆ, JOVAN SOLDATOVIĆ, JOSIP DIMINIĆ, ANTE JAKIĆ, NIKOLA KOYDL, RAUL GOLDONI, PREDRAG NEŠKOVIĆ, DALIBOR PARAĆ, PETAR HADŽI-BOŠKOV, BOGDAN BOGDANOVIĆ, ALBERT KINERT, MILE SKRAČIĆ, SPASE KUNOVSKI, BORO MITRIČESKI, FADIL VEJZOVIĆ, PIERO TARTICHIO, VLADIMIR STRAŽA, BELIZAR BAHORIĆ, BRANKO RUŽIĆ, GRAFIČARI IZ HAMBURGA, SUVREMENI UMJETNICI IZ SR MAKEDONIJE, MERSAD BERBER, MIODRAG B. PROTIĆ, STANKO JANČIĆ, ANTE KAŠTELANČIĆ, ROBERT RAUSCHENBERG, KOSTA ANGELI RADOVANI, OTO LOGO, GUALTIERO MOCENNI, LJUBOMIR KARINA, RATKO JANJIĆ-JOBO, STOJAN ČELIĆ, ISMAR MUJEZINOVIĆ, EUGEN KOKOT, ŽIVA KRAUS, MARIJA UJEVIĆ-GALEKOVIĆ, MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ, DRAGO TRŠAR, ANDREJ JEMEC, ELIZABETH FRANZHEIM, SUVREMENA UMJETNOST KOSOVA, JEAN MES-SAGIER, TADEUSZ LAPINSKI, IVO KALINA, SUVREMENA MAKEDONSKA GRAFIKA

Izdavač
Éditeur

GALERIJA FORUM CENTRA ZA KULTURU I
INFORMACIJE ZAGREBA, TESLINA 16, TEL. 445-693

Za izdavača
Pour éditeur

DUŠKO PAVLOVIĆ

Odgovorni urednik kataloga
Rédacteur responsable

VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Préface

MLADENKA ŠOLMAN

Prijevod na francuski
Traduction en français

Mr. KHÉDIDJA MAHDI – BOLFEK

Fotografije
Photographies

MLADEN BELOVITIĆ

Grafički urednik kataloga
Rédaction graphique

FEDOR LIČINA

Likovna postava izložbe
Accrochage

VIŠNJA KNEZOCI
MLADENKA ŠOLMAN

Tehnička postava izložbe
Assistance technique à
l'accrochage

ŽELIMIR MARTINJAK

Plakat
Affiche

IVICA STANČIN

Tisak plakata
Impression de l'affiche

ŽELIMIR BAKOVIĆ
FOTOGRAFIČKI ATELIER CENTRA ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREBA, PRERADOVIĆEVA 5

Tisak
Impression

SVEUČILIŠNA NAKLADA LIBER, ZAGREB

Naklada
Tirage

500 KOMADA